

Virkeligheden Erhvervet, som man tænker paa, idet Lovforslagets hele Struktur ledede til, at det blev Erhvervene, der kom til at bære Udgifterne til Forsikringen, hvad enten de rummede den farefulde Virksomhed i større eller mindre Grad eller maatte slet ikke, naar man dog maatte sige, at de erfaringsmæssig hørte til de Erhverv, der som Regel ere farlige. Paa denne Maade fik man navnlig hele Landbruget, hele Søfarten og Fiskeriet med, men derved er man selvfølgelig ogsaa kommen til adskilligt i Loven, som bærer Bræget af, at man kom langt ud. Man fordelte Byrderne saaledes, som det ærede Medlem fra Aalborg jo allerede nærmere har gennemgaaet, paa de vedkommende erhvervsdrivende, idet man delte dem i 3 Klasser, nemlig Landbruget med tilhørende Erhverv for sig, Fiskeri og Søfart for sig og endelig den Del af Industrien, der overhovedet faldt ind under Loven, for sig, og lod de enkelte erhvervsdrivende i hver af disse Klasser udrede de Bidrag, der vare nødvendige for at fyldestgøre de i Lovforslaget foreskrevne Krav. Dette ledede ganske vist til, at man maatte begrænse Kravene, idet man saaledes stillede Forpligtelserne som kollektivt hvilende paa de paagældende erhvervsdrivende, og derved kom man navnlig ogsaa til at opstille den Fordring, at kun de Arbejdere, der kunne siges at være ubemidlede, kunde nyde godt af Loven, en Fordring, der laa saa meget nærmere, som Lovforslaget i sin Helhed jo var bragt i stærk Forbindelse med Sygeskælseloven.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Række Indvendinger, som det ærede Medlem fra Aalborg fremsatte mod Loven, men jeg skal kun minde om, at, efter at Regeringen i 4 Samlinger i Træk havde søgt at føre denne Lov igennem, viste det sig, at, naar man vilde en Ulykkesforsikring for Arbejderne, var det i alt Fald ikke ad denne Vej man kunde komme frem den Gang, og derfor standsede Arbejdet paa at fremme denne Lovgivnings sag i Samlingen 1891—92, efter at Uvalgsbehandlingen her i Folketinget havde vist, at Dissensen var saa stor mellem Regeringen og Lands-tinget paa den ene Side og Folketinget paa den anden Side, at der ikke var tilstrækkelig Ud- sigt til at føre Lovforslaget videre. Nu har man indvendt mod Regeringen, ikke i

Dag men i tidligere Dage, naar der her i Salen har været talt om Ulykkesforsikring, at Regeringen har handlet urigtig ved saaledes at lade denne Sag ligge, og jeg skal erkende, at navnlig det ærede Medlem fra Aalborg gentagne Gange til mig har rettet Opfordring om at søge denne Sag fremmet paa ny. Men paa den anden Side ville de Herrer vistnok erkende, at naar man er kommen til det Punkt med et Lovforslag, at man maa sige: Vi kunne nu ikke føre det videre, og skal det føres videre, maa vi søge det fremmet paa et andet Grundlag eller i alt Fald med væsentlige Ændringer, saa er Fristelsen til at gaa videre i Sagen ikke stor. Heldigt for Sagen vil det ofte være, at der kommer til at ligge nogen Tid imellem, hvor baade Regeringen paa sin Side og ogsaa ærede Medlemmer i Rigsdagens Ting kunde saa Tid og Vejlighed til at klare Begreberne, om jeg maa bruge det Udtryk, og maatte indtage et andet Standpunkt, end man hidtil har indtaget. Det kan navnlig ikke forlanges, at Regeringen i Samlingen 1891—92 skal stille sig bestemt paa et givet Standpunkt, som man gjorde den Gang, for saa i næste Samling at slaa om og stille sig paa et andet Standpunkt. Det er alt-aa Forklaringen af, hvorfor dette Lovforslag maatte hvile i den Tid, og Spørgsmaalet er, om vi ere komne saa langt, at vi kunne tage Sagen op paa ny med Ud- sigt til nogen Nytte. Dette skal jeg ikke udtale mig om, men kun sige, at, da Sagen er kommen frem ikke ved mit Initiativ, men fra anden Side, skal jeg selvfølgelig være villig til at forhandle derom, saa vidt det staar i min Magt.

Det Forslag, som nu foreligger her, er jo en gammel Bekendt her i Tinget. Det blev fremsat af afdøde Rigsdagsmand Berg, og det er, hvad der ogsaa er gjort gældende i Dag af det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen), et sammensat Lovforslag. Det er i Virkeligheden, om man vil, to forskellige Love, nemlig en Forsikringslov for de industrielle Erhverv og en Forsørgelseslov for de Ulykkestilsfælde, som ikke falde ind under den særlig farlige industrielle Virksomhed. Det er ogsaa givet, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Aalborg, at Forsikringslovforslaget væsentlig hidrører fra det ærede Medlem. Det er den Maade at ordne Sagen